

ТИПИ І ВИДИ КОМУНІКАЦІЙ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

Д. А. Коломіць, студентка АМм-01

Сумський державний університет

Робота присвячена типам і методам комунікацій у державному управлінні. У роботі розкривається поняття «комунікації» в державному управлінні та охарактеризовується її роль. Проводиться дослід комунікації в державному управлінні на прикладі органів місцевого самоврядування. Наводяться шляхи вдосконалення роботи органів місцевого самоврядування в сфері інформування громадян з питань життєдіяльності громади.

Всі управлінські цикли, в тому числі і державні, пронизані процесами передачі інформації – за даними емпіричних спостережень процеси комунікації займають до 70% часу управлінців [3].

Інформація є невід’ємною частиною комунікації. Як відзначає Петькун С. М. у своїй статті, інформація (від лат. Informatio – роз’яснення, виклад) представляє собою передачу різноманітних відомостей між тою системою, яка передає і тою, яка її отримує усним, письмовим або будь-яким іншим способом [4].

Більшість науковців розглядають поняття «комунікація», як процес, однак, на нашу думку, визначення «комунікації» запропоноване М.В. Лавреновою є найбільш повним і точним: «Комунікація – складний процес, який включає низку взаємозв’язаних кроків, кожен з яких відіграє суттєву роль для забезпечення розуміння і сприйняття інформації іншою стороною» [2].

Аналіз публікацій сучасних науковців дозволяє стверджувати, що не існує розмежування понять «тип комунікації» та «вид комунікації», використовуються як одне, так і інше поняття, практично ототожнюючи їх.

Комунікації у державному управлінні мають ознаки масових комунікацій, а саме націлені на широку аудиторію, розповсюджуються з допомогою технічних засобів. Однією з характеристик таких комунікацій є формалізація процесу, тобто державою встановлено чіткі правила проведення та форми комунікаційних операцій.

Виходячи з вище викладеного матеріалу, можемо стверджувати, що комунікації в органах державної влади та місцевого самоврядування є окремим типом комунікації, а саме можемо його визначити, як «Комунікації в органах державного управління та місцевого самоврядування».

В цьому сенсі, виділяємо у даному типі два види комунікацій – внутрішні і зовнішні [1]. Внутрішні комунікації створюються для обміну інформацією у внутрішньому середовищі установи, це може бути обмін, як між структурними підрозділами, так і між співробітниками та топ-менеджерами. Зовнішні комунікації – це зв'язок зі світом, який знаходиться поза межами установи, тобто взаємодія між установою та зовнішнім середовищем.

Однією з головних функцій зовнішніх комунікацій є встановлення зворотного зв'язку. Зворотній зв'язок може бути представлений у вигляді запитів, звернень, електронних петицій, відкритих прийомів та слухань.

Саме органи місцевого самоврядування забезпечують зв'язок між державною владою і народом. Робота органів місцевого самоврядування стає помітною лише за умов організації інформування населення, а інформаційна взаємодія з органами державної влади дозволяє ставити цілі і завдання відповідно до напрямку державної політики.

На сьогоднішній день населенню надано безліч варіантів прийняття участі в здійсненні влади. Відбувається формування громадянської позиції та розвиток діалогу між органами публічного управління та суспільством.

Провівши аналіз ми дійшли висновку що для кращого взаємопорозуміння між публічними органами влади та суспільством необхідно:

- підвищити комп'ютерну грамотність населення;
- провести психологічні, комп'ютерні та правові тренінги;
- створити та оприлюднити за допомогою ЗМІ та соціальних мереж короткі відеоролики соціальної направленості та розкриття громадянської позиції.

На нашу думку, реалізація пропозицій покращить діяльність та позитивно впливати на імідж органів публічного управління.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Дудар Т. Г. Менеджмент : навч. посібник / Т. Г. Дудар, Р. В. Волошин, В. Т. Дудар.– К.: Центр учбової літератури, 2013. – 336 с.
2. Лавренова М. В. Соціальні комунікації: теоретичний аналіз / М. В. Лавренова / Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія : Педагогіка та психологія. 2017 р. – Вип. 2. – С. 174 – 176. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdupp_2017_2_54.
3. Мельник А. Ф. Менеджмент державних установ і організацій: навч. посіб. / А. Ф. Мельник, А. Ю. Васіна, Н. М. Кривокульська; за ред. А. Ф. Мельник. Київ : ВД «Професіонал», 2006 р. – 464 с.
4. Петькун С. М. Комунікація у процесі управління підприємством : «Економіка. Менеджмент. Бізнес» №3 / С. М. Петькун. 2016 – с. 24 – 31. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecmebi_2016_3_6.

Матеріали надійшли 01 лютого 2021 року